

Biedronki ...

to jedne z nielicznych owadów, których się nie boimy. Nazywane są sympatycznie bożymi krówkami.

Swoim wyglądem stanowią obiekt adoracji dzieci i dorosłych jednak wbrew swojemu łagodnemu urowi biedronki to prawdziwe maszyny do zabijania.

... zaprośmy je do ogrodu

Zwyczaje biedronek – czyli fakty o ich życiu

Biedronki można zaobserwować już od wczesnej wiosny, kiedy to po ogrzaniu się wychodzą ze swoich zimowych kryjówek. Zimują dorosłe osobniki, które w stanie uśpienia przeczekają zimę chowając się najczęściej w stertach liści, kamieni lub patyków, w zagłębieniach kory lub innych kryjówek (np. na strychu lub w opuszczonej budce dla ptaków).

Po zimowym śnie biedronki są szczególnie żarłoczne, rozlatują się w różne strony w poszukiwaniu żeru i partnerów. Samice składają jaja na początku maja. Jaja biedronek są żółte lub pomarańczowe, beczułkowate. Często są składane w skupiskach (po 30-50 sztuk), w pobliżu kolonii mszyc, aby młode osobniki już od momentu wyklucia miały stały dostęp do pokarmu.

„Ogrodowi ochroniarze” – czyli znaczenie biedronek dla środowiska

Larwy o barwie ciemno-szaro-niebieskiej z żółtymi kropkami, podobne do małych krokodyli, występują najliczniej od VI do VIII. Cechuje je nieposkromiony apetyt - zjadają wszystko co wpadnie im w odnóża. Podczas swojego 20 dniowego życia jedna larwa potrafi zniszczyć 400-800 złych szkodników (w warunkach dostatku pokarmu niemal 3 tys. mszyc).

Larwy po około 3 tygodniach przeobrażają się w poczwarki - zwijają się w kulkę i wiszą przytwierdzone do liści lub pędów, które po kilku dniach zmieniają się w dorosłe chrząszcze. Jak je rozpoznać? – na dotknięcie reagują „skuleniem”.

Nie wiele mniejszy apetyt mają dorosłe osobniki, które dziennie potrafią zjeść ponad 200 różnych owadów. Podstawą ich wyżywienia są oczywiście mszyce, jednak biedronki nie są szczególnie wybredne i chętnie korzystają z okazji spożycia miodówek, skoczaków rośliniarenk, przędziorków, czerwców czy larw muchówek (są też biedronki liściożerne i grzybożerne).

Zaprośmy je do ogrodu

Aby biedronki dobrze się czuły w naszym ogrodzie powinien on bardziej przypominać leśne zarośla i dziką łąkę niż angielski trawnik, wypielone rabatki "pod linijkę" i równo przystrzyżone żywopłoty. Tylko jeśli pozostawimy kilka „dzikich” zakątków biedronki będą się tam dobrze czuły.

Tak poważny sojusznik nie może zostać przez nas zignorowany, dlatego warto stworzyć dla niego jak najlepsze warunki do życia w ogrodzie:

1. nie koś trawy zbyt nisko,
2. pozostaw chwasty (jako miejsce kryjówek),
3. pozostaw sterty liści i patyków (jako miejsce do zimowania)
4. ogranicz do minimum stosowanie chemicznych środków ochrony roślin (zwłaszcza wczesną wiosną) i nawozów mineralnych. Zamiast nich stosuj naturalne wyciągi i gnojówki z roślin oraz kompost.

W Polsce występuje ok. 74 gatunków biedronek (na świecie ponad 5 tys) - chrząszczy z rodziny Coccinellidae. Najpopularniejsze z nich to:

Biedronka siedmiokropka – jej ulubionym daniem są mszyce czeremchowo – zbożowe, nie pogardzi też tarcznikami, welnowcami czy czerwcami.

Biedronka dwukropka i jej odmiana czarna – żywi się m.in. mszycami i mniejszymi mrówkami np. faraonkami.

Oczatka – największa nasza biedronka, bytuje na całym świecie głównie w lasach iglastych – świerkowych.

Czerwonka trzynastokropka (tu: *Hippodamia terdecimpunctata*) nie są tak jaskrawe jak czerwoniaki amerykańskie.

Mączniakówka – biedronki o 22 kropkach, które przechodzą obojętnie obok mszycy. Ich przysmakiem jest pleśń z rodziny mączniaków.

Owełnica lucernianka - odżywia się pokarmem roślinnym, najczęściej lucerną i roślinami z rodziny goździkowatych. Jedyna zaliczana do szkodników roślin uprawnych.

Biedronkę z rodzaju *Calvia* – można go spotkać na kwitnących jabłoniach.

Okrajka – gustuje w tarcznikami i skorupikach

CIEKAWOSTKA!

Biedronki chociaż wyglądają niepozorne to mają swoją tajną broń do ochrony przez wrogami. Czując zagrożenie, wydzielają żółtą, nieprzyjemnie pachnącą ciecz, która ma za zadanie odstraszyć napastnika.